

одъ Д-ръ П. Козаровъ, който се прие отъ всички единодушно. Съгласно сѫщия, избра се ново настоятелство, въ което влизаха: полковникъ Вълнаровъ, Д-ръ П. Козаровъ, Хр Гюлмезовъ и инженеритѣ Г. Атанасовъ и Д-ръ Юр. Данчевъ. Раздадоха се възвания, литографиранъ списъкъ на членовете, заедно съ напечатания уставъ на Дружбата. Следъ това студента Сим. Табаковъ говори по участието на сливенци въ борбите на сърби, гърци и ромъни срещу турското владичество, въ началото на XIX в.

Веселата част отъ програмата състоеше отъ: 1) пънене, съ участието на г-жа С. проф. Б. Цонева, 2) пиано отъ г-жа Л. Панайотова (като гостенка), 3) поща отъ илюстровани карти и 4) лотария, интересна и оригинална, която произвежда общъ смѣхъ.

Следъ това Д-ръ Козаровъ прочете стихотворението „Сливенци“, написано отъ сливенката, г-жа Ек. проф. Ем. Иванова и което се посрещна съ възторгъ.

Така се завърши тая трета среща, въ която се роди и оформи „Сливенска Дружба“ въ София.

Ето и самиятъ

УСТАВЪ

на „Сливенска дружба“ въ София.

Чл. 1. Цѣльта на „Сливенска Дружба“ е: сближаване на живущите въ София сливенци и поддържане интересъ къмъ родния имъ градъ.

Чл. 2. Средствата за това сѫ: другарските срѣщи, вечеринки, излети и сказки, които стават най-малко веднажъ въ годината.

Забѣлъжка. Годишната среща става винаги на 23 януари.

Чл. 3. Дѣлата на „Дружбата“ се ръжоводятъ отъ единъ *петочлененъ комитетъ, избиранъ всяка година*. Единъ отъ членовете е председателъ, единъ секретарь-касиеръ, а останалите — съвѣтници.

Чл. 4. Членъ на „Сливенска Дружба“ може да бѫде всѣкой сливенецъ (или сливенка), който пожелае и бѫде приетъ за такъвъ отъ управителния комитетъ.

Забѣлъжка. Задоменитѣ за сливенки или сливенци, могатъ да бѫдатъ сѫщо членове на „Дружбата“.

Чл. 5. Приходитѣ на „Дружбата“ сѫ отъ членски вноски — годишно 1 л. — и отъ доброволни пожертвувания. Тѣ се изразходватъ по решение на управителния комитетъ за нуждите на „Дружбата“ или за други нѣкои цѣли.

София, 20 януарий 1903 г.

Не дълго следъ това, на 18 мартъ 1903 г., Д-ръ П. Козаровъ трѣбаше да напусне София, понеже замина на специализация за 2 години въ странство¹⁾). Замѣсти го студента, Симеонъ Табаковъ.

Обявениятъ презъ сѫщата година на Спасовъ-день излѣтъ до с. Владая е билъ отложенъ, поради дъждовно време. Той се е състоялъ на 6. VII., пакъ до Владая, гдето подъ сѣнче-

¹⁾ Следъ завръщането си въ България, той прекара 5 години на служба въ Образцовъ-Чифликъ при Русе, тѣй че презъ това врѣме той бѣше се отдѣлилъ отъ Дружбата.